

TUNTOSARVI

Nro 11 1985

TUNTOSARVI

Kuulonäkövammaisten lehti
Ilmestyy 48 kertaa vuodessa, perjantaisin
Nro 11
11. vuosikerta

JULKAISIJA Näkövammaisten Keskusliitto ry.

Varat tämän lehden kustannuksiin on lahjoittanut
Lions-piiri 107 N

PÄÄTOIMITTAJA Orvokki Holopainen
TOIMITTAJA Timo Pietilä

TOIMITUKSEN OSOITE
Näkövammaisten Keskusliitto
Mäkelänkatu 50, 00510 Helsinki
puh. (90)77041/227

SISÄLLYS

Kuopion vuosikokouksessa vilkasta keskustelua	1
Kuntia pitäisi aktivoida kuurosokeiden asioissa.....	3
Terveiset Afrikasta	5
Ylen lakkouhka väistyi	9
Alkon lakko ruuhkautti Haaparantaa.....	9
Lakot jatkuvat Tanskassa	10
Talbottien valmistus loppuu Suomessa	11
Lukijan palsta.....	12
Avajaiset	13
Ilmoitukset	15
Haluatko radio- ja TV-ohjelmat äänitteinä/pis- teillä?	16

Kuopion vuosikokouksessa vilkasta keskustelua

Suomen Kuurosokeat ry:n vuosikokous pidettiin maaliskuun viimeisessä viikonvaihteessa Kuopiossa. Osanottajia oli tullut ympäri Suomen ja paikalla oli toista sataa ihmistä. Lauantaina käytiin alustavasti jo läpi kokouksen esityslista ja itse vuosikokous alkoi sunnuntaiaamuna.

Puhetta johti kokouksessa Mauri Kungas, kuurosokea hänkin. Tulkkausmenetelmiä oli käytössä monia ja salissa kävikin melkoinen käsien huiske, kun salin edessä olevan viittojan lisäksi asiat viitottiin kädestä käteen kaikille tarvitseville. Salia kiersi myös induktiosilmukka, jonka avulla kuulolaitetta käyttävät saattoivat seurata kokouksen kulkua. Lisäksi salin nurkassa oli suurmonitori, johon kirjoitettiin isokirjoituksella kokouksen puheet.

Vuosikokous myönsi tili- ja vastuuvapauden vastuullisille yhdistyksen viime vuoden tileistä. Tilinpäätös oli kuitenkin tappiollinen eli menoja oli enemmän kuin tuloja. Siksi yhdistyksen johtokunnan varapuheenjohtaja Pentti Lappalainen muistuttikin, että menot olisi kyettävä pitämään kurissa. Kuntoutustoiminnan rahoituksessa oli viime vuonna vaikeuksia ja Lappalainen ennusti vaikeuksia myös täksi vuodeksi. Myös kilpailu Raha-automaattiyhdistyksen avustuksista on kiristynyt vuosi vuodelta. Niinpä Lappalainen tähdensikin johtokunnan merkitystä rahatilanteen

seuraamisessa. »Johtokunta on rahoista viime kädessä vastuussakin», hän muistutti.

Vuosikokouksen nimitysasiat sujuivat muutoin varsin sutjakkaasti, mutta varapuheenjohtajan vaalissa jouduttiin ennen sovun löytymistä käyttämään monen monta puheenvuoroa. Osa kokousväestä ajoi aluksi varapuheenjohtajaksi Raimo Salmista, osa taas toivoi Pentti Lappalaisen jatkavan varapuheenjohtajana. Neuvottelutaukokin tarvittiin ennen kuin välillä jo ehdokkuudesta kieltäytynyt Pentti Lappalainen lopulta valittiin yksimielisesti varapuheenjohtajaksi.

Kiitospuheenvuorossaan Lappalainen sanoi haluavansa haudata riidat ja erimielisyydet, joita viime aikoina yhdistyksessä on ollut. Hän tähdensi, että pienellä yhdistyksellä ei ole varaa tuhlaata vähäisiä voimavarojaan kinasteluun. Lisäksi hän vastasti niille, jotka olivat arvostelleet häntä vain näkövammaisten asioiden ajamisesta, että näkövammaisten ja kuurosokeiden edut eivät ole ristiriidassa keskenään.

Puheenjohtajakysymys ratkesi varsin kivuttomasti ja nopeasti. Kokous totesi Ulla Tikkasen olleen hyvä puheenjohtaja ja nimitti Ullan jatkamaan edelleen puheenjohtajana.

Johtokunnan varajäsenen valinta ratkaistiin äänestämällä. Valituksi tuli selvällä enemmistöllä Marja-Lee-
na Avila. Muutoin johtokunta säilyi ennallaan.

Ennen kokouksen päätöstä esitettiin vielä tiedotusa-
sioiden yhteydessä, että ensi vuoden kokouspaikaksi tulisi valita jokin halvempi vaihtoehto. Nyt kokouspaik-
kana ollut Rauhanlahden hotelli oli kyllä muutoin mitä

parhain. Käytössä oli hyvä auditorio (sali, jonka lattia kohoaa portaittain takaosaan mentäessä). Näin oli kaikilla salissa istujilla hyvä näkyvyys eteenpäin. Myös huoneet olivat siistejä ja mukavia ja ruokakin vällan kelvollista.

TP

Kuntia pitäisi aktivoida kuurosokeiden asioissa

Anja Lehtola

Aloitamme tässä numerossa sarjan, jossa esitellään johtokunnan jäseniä. Onhan tärkeätä, että nämä yhdistyksen suurimmat päättäjät ovat tuttuja. Tämän sarjan ensimmäisenä saa puheenvuoron Anja Lehtola, joka nyt aloitti toisen kauden johtokunnassa. Esitelyjärjestys on sattumanvarainen. Anja on ensimmäisenä siksi, että hän asuu Kinkomaalla lähellä Jyväskylää, siis varsin kaukana täältä etelästä katsellen. Siksi oli vuosikokouksen yhteydessä hyvä tilaisuus vaihtaa muutama sana.

Tulkki viitto Anjalle kysymykseni, mutta vastaukset ymmärrän hyvin itsekkin ilman tulkin apua, sillä Anja puhuu hämmästyttävän selvästi siihen nähden, että hän on ollut kuuro miltei koko ikänsä.

Anja on ollut kuurosokeiden yhdistyksen johtokunnassa nyt yhden vuoden ja toinen on menossa. Hän

sanoo kuluneen vuoden aikana tulleen esille paljon uusia asioita ja paljon parantamista kaipaavia asioita. Erityisesti hän mainitsee virkistystoiminnan, kurssit ja taloudellisen tuen saannin tärkeiksi lisätoimia kaipaaviksi kohteiksi. Anja odottaisi kunnilta nykyistä myönteisempää suhtautumista tuen maksamiseen. Esimerkiksi tätä nykyä on vaikea saada tulkkia mukaan matkoille kun ei ole ketään, joka maksaisi tulkin palkan. Omaa kuntaansa Kinkomaata Anja kuitenkin kehuu. »Kunta on suhtautunut hyvin myönteisesti minuun, vaikka olenkin ainoa kuurosokea kunnassa», hän kehaisee.

Anja on nyt 52-vuotias. Hän on kuuroutunut jo vauvaiikään ja 10 vuotta sitten alkoi myös näkö heikentyä. »Sokeutuminen oli kriisivaihe elämässäni, nyt olen jo täysin tottunut olooni», sanoo iloinen Anja. Anjalla on kaksi tytärtä: 24 ja 19-vuotiaat. Nuorempi tytär asuu vielä kotona ja käy työssä kuten Anjan aviomieskin, joka myös on kuuro. Anja on siis päivät yksin kotosalla, mutta aika ei tule pitkäksi, vakuuttaa Anja, sillä hän kutoo ahkerasti. Vuosikokouksessakin hänellä on päällään kangaspuissa kudottu kaunis, harmaa liivihame.

TP

Terveiset Afrikasta

Olen lähettänyt Näkövammaisten Airut -lehdelle kolme kirjoitusta Namibiasta ja huhtikuun Kirkkoposti-lehdelle yhden kirjoituksen. Nyt haluan tervehtiä teitä, arvoisat Tuntosarvi-lehden lukijat täältä Lounais-Afrikasta, Namibiasta.

Olen täällä Namibian luterilaisen kirkon vieraana. Matka kestää maaliskuun alusta huhtikuun loppuun. – Minua kuljetetaan autolla seurakunnasta toiseen. Lähinnä näkövammaisia ihmisiä kutsutaan paikalle. He tulevat kokouksiin katsomaan sokeaa, valkoihoista pappia Suomesta. – Näkövammaiset tulevat omaistensa ja naapureittensa kanssa. Kaikki ihmettelevät, kun liikun valkoisen kepin kanssa, luen ja kirjoitan sormilla pistekirjoitusta, saarnaan jumalanpalveluksissa ja jaan Herran Pyhää Ehtoollista. Pitävät ihmeenä sitä, että olen matkustanut yksin niin pitkän matkan.

Pohjois-Namibian lääni on nimeltään Ambomaa. Täällä on paikkakunta, jonka nimi on Engela. Engella on suuri kirkon koulu. Siinä on monta osastoa. Koulutusta saavat kirkon työntekijät ja diakonit. Engella on myös koulu näkövammaisille. Se on rakennettu Suomen näkövammaisten lahjarahoilla. Me olemme myös lahjoittaneet kouluun pistekirjoitusvälineitä ja kaikkia muita näkövammaisten apuvälineitä. Ne on otettu kiitollisuudella vastaan.

Engelan seurakuntaopistossa on myös kuurojen koulu. En tiedä, mistä Namibian kirkko on saanut rahat siihen. Olen tavannut monta kuuroa, jotka ovat

oppineet viittomakielen Engelassa. – Valitettavasti minä en osaa keskustella heidän kanssaan.

Yhtään kuurosokeaa en varsinaisesti ole tavannut. Jotkut Engelan näkövammaisten koulun oppilaista kyllä kuulevat huonosti. Samoin joillakin kuurojen koulun ihmisillä on heikko näkö. – Mutta minulle on kerrottu, että kuurosokeita on kodeissa. He eivät voi tulla ihmisten ilmoille, kun eivät kuule eivätkä näe. Engelassa kukaan ei osaa opettaa kuurosokeita. Työtä ei vielä ole kuurosokeiden parissa aloitettu.

Olen kertonut, että Suomen kuurosokeiden työ on myös nuori. Suomen kuurosokeat ry:n terveisinä olen sanonut Kaija Salekarin ja Lasse Hannulan lähettämänä, että Suomi voisi kutsua jonkun ihmisen Namibias-ta Suomeen opiskelemaan kuurosokeiden kuntoutusta ja koulutusta. – Kaikki ovat ottaneet tämän terveisin suurella kiitollisuudella vastaan.

Kirkon piispa Kleopas Dumeni järjesti minulle juhallisen vastaanottotilaisuuden. Hän iloitsi suuresti, kun hän kuuli, että olen kiinnostunut myös Namibian kuurosokeista ihmisistä. – Piispa kertoi tiedon, että joku kuurosokea oli ammuttu Kavango-joen saareen. Täällä on sota Etelä-Afrikkaa vastaan itsenäisyyden puolesta. Sota on kestänyt jo 19 vuotta. Pimeällä ei saa liikkua ulkona, paitsi sotilaat ja eläimet. Sotilaat tulivat saareen. He kysyivät, miksi mies on ulkona. Kuurosokea ei voinut vastata mitään. Hän ei kuullut mitään kysymystä eikä nähnyt sotilaita. Niin hänet ammuttiin SWAPO:n sissinä ja vihollisena.

Eilen meillä oli näkövammaisten kokous pienessä

Sinsen kylässä. Kahdeksan näkövammaista ja paljon näkeviä oli tullut. Näkövammaiset käyttävät täällä paksuja puukeppejä. Ne eivät ole valkoisia. Paksulla kepillä voi lyödä helposti koiria. Paksusta kepeistä kiinni pitäen näkevien on helppo vetää sokeaa perässä tiellä. – Kerroin heille, että kepin valkoinen väri on niin kuin liikennemerkki. Autoilija tietää jarruttaa ja väistää. Toiset ihmiset osaava tulla tarjoamaan apua. – Monien näkövammaisten jalat ovat paksut ja turvonneet. He istuvat vain paikallan eivätkä liiku. Kyllä siinä jalat turpoavat.

Sinsen kokous oli kirkon diakonin talon pihassa puun varjossa. Ilma on kuuma, noin 35-40 astetta varjossa, vaikka nyt täällä alkaa kylmä vuodenaika. – Jos on tarpeeksi vettä, maa kasvattaa banaaneja, appelsiineja, sitruunoita, omenia ja paljon minulle outoja hedelmiä. Maastoon pois tieltä ei ole hyvä mennä. On myrkyllisiä käärmeitä.

Sinsen diakonin nimi on Markus. Siinä lähellä on kirkon uima-allas. Minua varten oli pantu uusi, puhdas vesi. Veteen oli mennyt käärme. Se piti nostaa kepillä pois. – Yhtenä päivänä joku käärme oli mennyt verkon läpi kanatarhaan. Käärme oli niellyt kanan kokonaisena. Kana oli kuin pallo sen vatsassa. Se ei enää mahtunut pakoon verkon silmästä, ja se tapettiin kanatarhaan.

Edellisenä yönä Etelä-Afrikan sotilaat tulivat diakoni Markuksen talon ympärille katsomaan, onko siellä SWAPO:n itsenäisyystaistelijoita. Sotilaat luulivat, että siellä on sissejä, kun kuului liikettä. He alkoivat am-

pua pyssyillään. Mutta ei siellä mitään sissejä ollut. Sotilaat ampuivat vahingossa toisiaan. – Minäkin olen joka päivä ja yö kuullut ampumista. Maantiellä kulkee paljon sotilaita, tankkeja ja tykkejä.

Sotilaat pysäyttävät ihmisten autoja ja tarkastavat kuorman, onko aseita ja ammuksia. Myös matkustajien passi tutkitaan. – Meidän automme on päässyt vähällä, kun minä valkoinen mies olen autossa. Sotilaat luulevat minua päälliköksi. Valkoinen mies ei voi olla vaarallinen.

Minun tunteitani on suuresti koskettanut yksi asia. Kaikissa jumalanpalveluksissa ja hartauksissa täällä rukoillaan Suomen kansan ja Suomen näkövammaisten puolesta. Olen sanonut, että moni ihminen Suomessa rukoilee myös Namibian kansan puolesta, että sota loppuisi ja tulisi rauha. Namibiassa on vaikeuksia nyt. Kuitenkin täällä eletään ja tehdään työtä. Kaikki henkinen ja aineellinen apu Namibialle on tarpeen ja tärkeitä. – Jos haluat antaa pienen tai suuren lahjan Namibian näkövammaistyölle yksin tai ystäväiesi kanssa, käytä postisiirtotiliä 357510-5.

Uskon, että minun vierailuni täällä on ihan hyödyllinen. Ihmiset eivät tiedä paljon vammaisten asioista. Vammaisia ihmisiä ei oikein kunnioiteta eikä arvosteta. Kuinka siis vammaiset itse osaisivat kunnioittaa ja arvostaa itseään? Yritän rohkaista heitä tasa-arvoiseen elämään. Kehoitän vammaisia käyttämään niitä henkisiä ja ruumiillisia kykyjään, joita vammasta huolimatta on jäljellä. – Näinhän me Suomessakin haluamme tehdä.

Ari Suutarla

Ylen lakkouhka väistyi

Yleisradion tekniset toimihenkilöt ja Yleisradio pääsivät viime hetkellä sovintoon työehdoista. Lakko olisi alkanut torstaiaamuna 4.4., mutta koko yön jatkuneet neuvottelut päättyivät sopimukseen varhain torstaiaamuna. Alkaessaan lakko olisi pimentänyt niin radion kuin televisionkin Mainos-tv:n ja yksityisten kaapelitelevioiden lähetyksiä lukuunottamatta.

Kaksivuotinen sopimus takaa noin 1200:lle Ylen tekniselle ensimmäisenä vuonna 7,6 prosentin palkankorotuksen. Tekniset vaativat aluksi yli 13 prosentin korotusta palkkoihinsa. Teknisten keskimääräinen peruspalkka oli ennen korotuksia työntekijäliiton oman ilmoituksen mukaan runsaat 6.600 markkaa kuukaudessa.

Helsingin Sanomat 5.4.

Alkon lakko ruuhkautti Haaparanta

Suomen Alkon ovien pysyessä kiinni myyjien lakon vuoksi ovat etenkin pohjois-suomalaiset rynnistäneet Ruotsiin viinaostoksille. Haaparannan alkon eteen syntyi pääsiäisen alla kymmenien metrien pituinen jono janoisten odotellessa vuoroaan. Myynti on kolminkertaistunut myös Ylitorniossa ja Pajalassakin.

Alkon lakon loppumisesta ei ole tietoa. Osapuolet

eivät toistaiseksi ole edes aloittaneet sovintoneuvotte-
luja. Lakon alkaessa valtakunnansovittelija Teuvo
Kallio povasi lakosta pitkää osapuolten suurien eri-
mielisyyksien vuoksi.

Helsingin Sanomat 5.4.

Lakot jatkuvat Tanskassa

Tanskan hallituksen pakkosopimuksesta huolimatta
lakot jatkuivat edelleen Tanskassa. Pääsiäisen alla oli
vaikeuksia mm. bensen jakelussa ja Kööpenhaminan
bussiliikenteen hoidossa.

Lakkoilun jatkamisella työläiset ilmaisivat tyytymät-
tömyyttään pakkosovintoa kohtaan. Pääministeri Poul
Schluter sanoi Tanskan radion haastattelussa usko-
vansa, että tilanne normalisoituu pääsiäisen jälkeen.

Helsingin Sanomat 5.4.

Talbottien valmistus loppuu Suo- messä

Uudenkaupungin autotehdas Saab-Valmet on päättä-
nyt lopettaa Talbot-autojen valmistuksen. Seitsemän
vuotta sitten alkanut ranskalaisten Talbotien valmistus
loppuu muutaman kuukauden kuluttua. Saab-Valme-
tin toimitusjohtaja Juhani Linnoinen kertoo, että yhtiö
keskittyy kokonaan Saabien valmistamiseen. Saabit
ovat menneet kaupaksi Talboteja paremmin ja niiden
vientinäkyvät ovat hyvät. Päätöksen myötä myös
Saabien tuotantoa lisätään niin, että tehtaalle avautuu
sata uutta työpaikkaa.

Päätöksen taustalla on Talbot-autojen huvennut ky-
syntä. Vielä muutama vuosi sitten autot olivat Suo-
men kymmenen eniten myydyn auton joukossa, mutta
nyt ne ovat mallista riippuen vasta 20-30 sijaluvulla.
Uudenkaupungin päätettyä luopua Talboiden valmis-
tuksesta niiden huolto ja varaosat siirtyvät Oy Maan
Autolle, joka myös myy edelleen Ranskassa valmis-
tettuja Talbot-autoja.

Helsingin Sanomat 3.4.

Lukijan palsta

RETKELLÄ LAPISSA

Olin syyskuussa lapinretkellä. Kävelin tuntureilla, korkein tunturi oli 615 metriä korkea. Tunturilta katsoin kaunista metsää.

Minun oli vähän kylmä. Söin paljon hyvää ruokaa ja kävin saunassa. Ostin kioskista limonadia, limonadi oli kallista 1/3 l maksoi 5 mk, myös benssiini oli kallista, 36 l maksoi 102 mk. Illalla minä juttelin muiden retkeläisten kanssa. Katsoin myös televisiota. Sitten menin nukkumaan. Ulkona oli kylmää, mutta huone oli lämmin.

Ennen kuin lähdin kotiin, ostin vähän Lapin tavaraa. Ostin kartan, postikortin ja pienen kalapuukon. Sitten piti lähteä kotiin – matkaa oli 500 km.

Vesa Pikkuhookana

Leevi Haverinen kertoo kokemuksistaan parinkymmenen vuoden takaa näin:

Olin Kajaani-yhtiön palveluksessa kymmenen vuotta. Metsäteknikon kanssa kuljimme Kuhmon pitäjässä mittailmassa hankintanippuja. Oli isoja sekä pienempiä tukkilansseja. Autolla kuljimme ja aina ei päästy autolla tukkilanssin ääreen, vaan piti hiihtää kahdeksan kilometriä järvien rannoilla oleviin tukkilansseihin. Ne tuli myös merkata kolmiomerkillä. Oli merkkaja mukana, mutta ei aina – itse ne merkkasimme. Kuljin

moottoripyörällä kirkonkylästä kotiin. Oli huhtikuu 1964. Kuorma-auto tuli vastaan, kun iltasella klo 16 palasin kotiin. Auto levitti veden tien painanteessa ja minä ajoin siihen painanteeseen. Samassa pyörä, raskas moottoripyörä räiskähti kyljellen. Minä sain kovan aivotärähdyksen ja katkesi verisuoni päästä. Vielä yritin olla työssäni seuraavan päivän mutta rupesi heikottamaan ja voimat väheni. Menin lääkäriin ja lääkäri toimitti nopeasti Joensuun parantolaan. Siellä piti olla selällään. Meni muisti. Oli viety Helsinkiin leikattavaksi ja sen jälkeen lentokoneella Ouluun parantolaan. Siellä aloin toipua ja muisti palasi ennalleen. Olin todella ihmeissäni. Näkö ja kuulo oli mennyt. Vähän kuuloa lisääntyi oikeaan korvaan. Sellainen hidas puhe kuuluu paremmin. Ja vasen silmä erottaa valkoiset kohdat.

Avajaiset

Minä kävin uutta isoa liiketaloa katsomassa. Siellä oli Härmän Kössi, veti haitaria niin, että mun sielu heitti ylivolttia. Äijä oli ainakin 300 kiloa painava. Eihän se meikäläisen kinttu missin mielestä käynyt muuta kuin alkoi vaan jurnuttaa, ukko perhana kun veti Gasottoa. Kyllä mua korpesi, pihkuna, oli sillä komea peli, vaikka ei oo nähnyt omia pelejään varmasti vuosiin, vatsa roikkui ainakin puoli metriä navan ulkopuolella. Tom-

monen ukko kyllä vetää kuin tyhjää vaan, ja ihan mitä vaan. Ilmankos se oli Grillibaarinkin puolellakin, siellähän on halapaa ruokaa. No ei se mitään, mä söin ja join kakkukahvit ja sitten menin isoon kauppaan ja ostin vain vitosen edestä apinan herkkua, banaania. Sain varrota tunnin ennen kuin pääsin kassaan, kyllä alako jo turvottaa ja hatuttaa kun piti vitosen takia tunti odottaa ennenkuin siitä pääsi eroon. Käy se rahan kulutuskin kalliiksi kun pitää varrota tunti ennen kuin pääsee talosta ulos. Ei se mitään mä rupean käymähän sapuskalla siellä baarissa 4 kertaa päivässä ja sitten mä voin sanoa, että mä oon ajan tasalla, vatsa kulkee edellä ja kulkuri perässä. Kohta aukeaa uusi kauppa, se on siinä vieressä, rauta- ja maatalouskauppa. Mä ostan sieltä tekniikan pelin, lypsykoneen, jolla mä lypsän oppaat tiedoista kuiviksi. Onhan minun pysyttävä ajan tasalla ja sillä lailla. On se kumma juttu kun ajattelen, että siihen tekniikan peliin tarttuu niin paljon tietoa, ettei tässä enää pysy kärryillä. Pitää kai mennä täyshuoltoon rasva-asemalle jotta vinttikamarin hilut toimisi edes vähäsen. Isoa se on toi nykymaailman touhu, ei ole kiinni pikkurahasta, sen mä sain tuntea ja huomata. Kaikkeaa on, höplästä vetoa myöten. No ei se mitään, mä rupean kohta lypsämään tietoa koneella, jossa on puolet huumoria ja se toinen puoli on ihan auki.

Juttuterveisin Ossi Rajala

Ilmoitukset

Kuopion aluesihteerin Risto Mannisen seuraava toimistopäivä Joensuussa on 12.4.1985.

Suomen Kuurosokeat ry. henkilökunnan koulutuspäivät ovat 15.-19.4.1985 Kuulonäkövammaisten lasten kuntoutuskeskuksessa Jyväskylässä. Aluesihteerien toimistopäivää 15.4.1985 ei ole.

Helsingin piirin aluesihteerin Päivi Turusen viransijaisuus päättyi 31.3.1985. Johtokunta on kokouksessaan 30.3.1985 valinnut hänet vakinaiseksi toimenhaltijaksi. Työnsä hän aloittaa 1.6.1985. Ajan 1.4.-31.5.1985 tointa hoitaa oman toimensa ohella johtava aluesihteerin Terhi Pikkujämsä, puh. 90/7704351.

Oulun aluesihteerin Hilikka Yli-Pietilä on seuraavan kerran tavattavissa toimistossa 22.4.1985.

KUUROSOKEIDEN URHEILULEIRI

Näkövammaisten Keskusliitto ja Suomen Kuurosokeat ry järjestävät yhteisen urheiluleirin ajalla 26.-31.5.1985 Vierumäen Urheiluopistolla. Kurssin vetäjänä toimii Carre Salminen. Osallistumismaksu on 200 mk. Matkojen osalta korvataan omavastuuosuuden, joka on 50 mk, ylimenevä osa.

Ilmoittautumiset 1.5.1985 mennessä Suomen Kuurosokeat ry:n toimistoon puh. 7704353 Dagi Ahvenainen.

Urheiluleirille virkistäytymään ja kuntoa kohentamaan.

Haluatko radio- ja TV-ohjelmat äänitteenä/pisteillä?

Vuosikausia on ollut toiveena saada radio- ja televisio-ohjelmat pisteillä ja/tai kasetilla näkövammaisten käyttöön. Perustellusti on oltu sitä mieltä että vasta silloin näitä sähköisiä viestimiä voi kuunnella suunnitellusti. Nyt liitto on käynyt neuvotteluja A-lehtien julkaiseman Katso-lehden kanssa ja näyttää hyvin todennäköiseltä, että alkaa tapahtua. Olemme kaavailleet mallia, jossa äänitteenä ilmestyisi 2 x 60 minuuttinen C-kasetti kerran viikossa. Toinen kasetti sisältäisi lehden muut artikkelit, jotka kertovat taustatietoja ohjelmista, niiden tekijöistä, uusista alkavista sarjoista, ennakkotietoja tv:n elokuvista, henkilöjuttuja toimittajista, esiintyjistä jne. Halutessan voisi siis tilata tämän Katso-lehden kahden kasetin ääniversion. Toinen vaihtoehto, jota suunnitellaan, olisi, että ensimmäinen kasetti korvataan pistekirjoituslehdellä: siis itse ohjelmatiedot voisi vaihtoehtoisesti saada pisteillä. Tähän vaihtoehtoon kuuluisi kakkoskasetti eli taustatietoja, artikkeleita jne. ei pisteillä tuotettaisi. Molemmissa tapauksissa paketti sisältäisi hyvin lähelle kaikki Katso-lehden aineiston ja siksi lehti maksaisi näkövammaisille tilaajalle lähes saman kuin mustavalkoinen Katso-lehti. Musta-valkoisen lehden hinta on tällä hetkellä 315 mk/vuosi ja näkövammaisversion hinta olisi 300 mk/vuosi.

Ennen kuin Katso-lehti tekee päätöksen, halutaan tietää kuinka moni tulisi tilaajaksi. Tähän kysymykseen haluamme vastauksen PIAN: Jos ryhtyisit tilaajaksi, ilmoita asiasta NKL:n keskukseseen, 90/77041. Ilmoitukset 15.5. mennessä.